

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2024/099 van 23 augustus 2024

INLEIDENDE SAMENVATTING

Bij beslissing van 24 april 2024 werd overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket, aangezien Nederland bij voorrang bevoegd was.

Naar aanleiding van de aanvraag startbedrag geboorte voor het tweede kind is bij een telefonisch onderhoud van 9 november 2023 tussen de moeder en de uitbetalingsactor gebleken dat de moeder en haar partner in Nederland waren tewerkgesteld sinds 1 februari 2020.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor derhalve correct heeft vastgesteld op grond van de artikelen 67 en 68 VO 883/2004 dat Nederland steeds bij voorrang bevoegd was voor de betaling van de gezinsbijslagen en er slechts aanvullend Groeipakket kon worden toegekend.

Gezien de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank slechts effectief tot de toekenning van Nederlandse gezinsbijslag is overgegaan voor de periode met ingang van 1 oktober 2022 kon de in de plaats van Nederland toegekende gezinsbijslag voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 september 2022 niet via de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank worden gerecupereerd zodat het onverschuldigde Groeipakket enkel rechtstreeks ten aanzien van de moeder kan worden teruggevorderd. Gezien er reeds verjaring was ingetreden werd de terugvordering beperkt tot de periode van 1 maart 2021 tot en met 30 september 2022 ten bedrage van in totaal € 1.458,27.

Op zich betwist de moeder niet dat er voor deze periode enkel aanvullend op de Nederlandse gezinsbijslag nog gezinsbijslag in het Groeipakket kan worden toegekend, maar is de schuld volgens haar ontstaan doordat de uitbetalingsactor en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank in gebreke zijn gebleven.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor onmiddellijk het nodige heeft gedaan (bevraging Nederlandse Sociale Verzekeringsbank en in de mate van het mogelijke de onderlinge verrekening) om het dossier te regulariseren van zodra zij op de hoogte werd gesteld van de tewerkstelling van de moeder en haar partner in Nederland. De Geschillencommissie meent dan ook dat geen van de onverschuldigde betalingen het gevolg zijn van een fout in hoofde van de uitbetalingsactor.

Het feit dat de onverschuldigde betalingen voor de periode van 1 maart 2021 tot en met 30 september 2022 van de moeder zelf dienen te worden teruggevorderd, is wel het gevolg van het feit dat de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank de betalingen slechts met beperkte terugwerkende kracht heeft aangevat, nl. slechts vanaf 1 oktober 2022, hetgeen het gevolg zou zijn van de bepalingen in de Nederlandse regelgeving aangaande verjaringstermijnen. De Geschillencommissie dient vast te stellen dat zij niet bevoegd is zich uit te spreken over de correctheid van de beslissing van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering ongegrond is.

//

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2024/099

23 augustus 2024

REPERTORIUMNR. GC/24/A0210

INZAKE : Mevrouw, wonende te,

- Verzoekster -

TEGEN :

....., uitbetalingsactor, met maatschappelijke zetel te

.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster bij de Geschillencommissie Groeipakket¹ werd ingediend per e-mail d.d. 29 april 2024 gericht tegen de terugvorderingsbeslissing van verwerende partij d.d. 24 april 2024;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 13 mei 2024 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 23 augustus 2024 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster noch verwerende partij op de zitting van 23 augustus 2024 zijn verschenen of zich hebben laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

In casu wonen verzoekster en haar partner, de heer, in Vlaanderen. Verwerende partij is bij de geboorte van het eerste kind van beide partners, (°..... 2020), overgegaan tot de toekenning van het startbedrag geboorte voor dit kind, evenals van de gezinsbijslag vanaf 1 februari 2020.

Naar aanleiding van de aanvraag startbedrag geboorte voor het tweede kind, (°..... 2024) is bij een telefonisch onderhoud d.d. 9 november 2023 tussen verzoekster en verwerende partij aan deze laatste meegedeeld dat verzoekster en de heer beiden steeds in Nederland waren tewerkgesteld.

Gezien daardoor Nederland steeds bij voorrang bevoegd was voor de betaling van de gezinsbijslagen en er slechts aanvullend op deze Nederlandse gezinsbijslag Groeipakket kon worden toegekend, werd er bijgevolg ten onrechte gezinsbijslag (Groeipakket) aan de volledige bedragen voor toegekend vanaf 1 februari 2020.

Gelet op het feit dat de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank evenwel slechts effectief tot toekenning van Nederlandse gezinsbijslag is overgegaan voor de periode met ingang van 1 oktober 2022 kon de in de plaats van Nederland toegekende gezinsbijslag voor voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 september 2022 niet via de Nederlandse Sociale

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Groeipakketdecreet werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Verzekeringsbank worden gerecupereerd zodat het onverschuldigde Groeipakket door verwerende partij bij beslissing d.d. 24 april 2024 rechtstreeks van verzoekster werd teruggevorderd.

Gezien er voor de betalingen voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 28 februari 2021 evenwel reeds verjaring was ingetreden, heeft verwerende partij de terugvordering ten aanzien van verzoekster beperkt tot de periode van 1 maart 2021 tot en met 30 september 2022 ten bedrage van in totaal € 1.458,27, waarbij werd meegedeeld dat de schuld zou worden ingehouden aan 100% op verder verschuldigd Groeipakket.

Bij een tweede beslissing d.d. 24 april 2024 heeft verwerende partij aan verzoekster meegedeeld dat de achterstallen voor de periode van 1 november 2023 tot en met 31 maart 2024 ten bedrage van in totaal € 959,32 integraal voor de aanzuivering van de schuld zouden worden ingehouden.

Verzoekster gaat niet akkoord met de beslissing tot terugvordering van verwerende partij d.d. 24 april 2024 daar zij de dupe zou zijn van het in gebreke blijven door verwerende partij en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank.

3. Standpunt van verzoekster:

In het verzoek d.d. 29 april 2024 heeft verzoekster haar grieven als volgt geformuleerd:

"Graag maak ik beroep op de geschillencommissie en dien ik een klacht in.

Betreft bijgevoegd een de rekening van een "ten onrechte uitbetaling." €1458,27

Ik schrijf u naar aanleiding van een recente kwestie met betrekking tot de uitbetaling van kindergeld. Het is mij opgevallen dat nooit heeft gevraagd of mijn vriend en ik in Nederland werken, wat heeft geleid tot een onterechte betaling van €1458,27

In November 2023 heb ik zelf contact opgezocht met ivm een uitbetaling van ons start bedrag. Per toeval kwam er in het gesprek ter spraken dat mijn man en ik beide werkzaam zijn in Holland. De werkneemster gaf toen aan dat SVB de eerste uitbetaler moest zijn.

Noch is deze vraag aan ons gesteld bij het aanvragen van het kindergeld toen in 2020 geboren is vanuit Ik wil graag benadrukken dat ik van mening ben dat nalatig is geweest door niet de juiste informatie te vragen of te verstrekken. Het is zeer frustrerend dat als ik nooit zelf had gebeld, de fout nooit ontdekt zou zijn en ik niet met deze factuur geconfronteerd zou worden.

Wij hebben dit zonder ooit geïnformeerd te zijn automatisch ontvangen direct na de geboorte van in 2020.

Dit is een te kort schieting van beide partijen, en SVB. Waar wij als gezin nu de dupe van zijn.

Alle uitbetalingen vanuit december zijn ook direct stopgezet. Er is een geschil al betaald van €953,32. Zie bijlage twee. Ik vind dit persoonlijk al een heel groot bedrag wat wij als gezin moeten mislopen, aangezien kinderen in deze tijd veel geldkosten. Ik zou graag het bedrag van €1458,27 kwijtschelden. Dat dit een verjaarde zaak is, is noch onze schuld niet.

Als dit niet het geval is kunnen wij helaas het bedrag niet betalen en zal dit in termijnen moeten. Mijn voorstel zou dan zijn ipv van het ontvangen van het toekomstige kindergeld in te houden tot afbetaling van onze schuld.

Ik verzoek u vriendelijk om deze kwestie serieus te nemen en passende maatregelen te nemen om dit probleem op te lossen. Ik hoop op een spoedige en bevredigende oplossing.”

4. Standpunt verwerende partij:

- **Verwerende partij heeft bij een beslissing d.d. 24 april 2024 aan verzoekster meegedeeld wat volgt:**

“..... heeft belangrijk nieuws voor jou. Bedankt om deze brief aandachtig te lezen.

Je kreeg ten onrechte € 1.458,27 toegekend om volgende reden:

Aangezien u beiden in Nederland werkt, diende het SVB de kinderbijslag bij voorrang te betalen en konden wij slechts het verschil toepassen. Ook al kan het SVB deze betalingen niet meer uitvoeren wegens verjaring, dienen wij hier nog wel rekening mee te houden. Bijgevolg ontving u van ons te veel Groeipakket voor de periode 03/2021 tot 09/2022 (EEG-verordeningen VO 883/2004 en VO 987/2009).

*Op de keerzijde van deze brief vind je een **gedetailleerde berekening** van dit bedrag.*

Omdat onterecht betaalde bedragen Groeipakket pas verjaren na 3 jaar, kan dit gebeuren tot 3 jaar na datum van de betaling (artikel 97 van het decreet Groeipakket).

..... moet je € 1.458,27 terugvorderen.

(...)

Stort je ons niet terug dan houden wij 100% in op de toekomstige betalingen, indien je hierop recht hebt (art. 103§1 van het Decreet Groeipakket). Reageer je niet op deze inhoudingen, dan ga je stilzwijgend akkoord. Elke inhouding stuit de verjaring.

(...)”

- **Verwerende partij heeft bij een tweede beslissing d.d. 24 april 2024 aan verzoekster meegedeeld wat volgt:**

“..... heeft belangrijk nieuws voor jou aangezien wij er graag voor zorgen dat jij krijgt waar je recht op hebt.

Wij kunnen je nog € 959,32 uitbetalen om volgende reden:

Het SVB deelde ons de bedragen mee waarop u recht had van 1/11/2023 tot 31/03/2024. Op basis hiervan kunnen wij het verschil voor de maanden berekenen (EEG-verordeningen VO 883/2004 en VO 987/2009).

*Op de keerzijde van deze brief vind je een **gedetailleerde berekening** van dit bedrag.*

Aangezien je nog een schuld hebt bij, houden wij in op dit tegoed. Je ontvangt van ons het resterende bedrag van € 0,00.

(...)”

- **Bij e-mail d.d. 27 juni 2024 heeft verwerende partij aan de Geschillencommissie haar standpunt weergegeven als volgt:**

“..... tekende beroep aan tegen onze beslissing van 24 april 2024 om onterecht toegekende toelagen van het Groeipakket terug te vorderen.

U vraagt ons het dossier toe te lichten, ons standpunt te verantwoorden en de regelgevende bepalingen alsook dossierstukken te bezorgen waarop wij ons hebben gebaseerd voor deze beslissing.

Relaas

Mevrouw vormt een feitelijk gezin met dhr., de vader van de kinderen in het gezin. Zij hebben beiden de Nederlandse nationaliteit maar zijn gedomicilieerd in Vlaanderen op het adres te

..... startte het dossier op naar aanleiding van het startbedrag geboorte voor het oudste kind (° 2020). Nadien werd het Groeipakket toegekend, alsook het startbedrag geboorte voor het tweede kind (° 2024).

De sociale toeslag kon niet vastgesteld worden bij gebrek aan inkomstgegevens. Betrokkenen werden daarvan ingelicht.

Naar aanleiding van de aanvraag startbedrag geboorte voor het tweede kind nam betrokkene telefonisch contact op met op 9 november 2023. Op de vraag welke de beroepsbezigheden waren wat het antwoord dat beide ouders in Nederland tewerkgesteld zijn.

Daarop nam de consulent van dezelfde dag contact op het SVB in Nederland via de elektronische gegevensuitwisseling (EESSI-RINA). Na de nodige correspondentie over en weer was de conclusie dat Nederland in feite bij voorrang bevoegd was vanaf de geboorte van het eerste kind maar dat zij het recht pas vaststellen vanaf 1 oktober 2022 conform de Nederlandse wetgeving. Dit werd in het bericht als volgt geformuleerd door het SVB: “Mevr. woont met gezin in België. Zowel Mevr. als partner werken in NL. Wij werken met een andere terugwerkende kracht periode dus wij hebben het recht op gezinsbijslag o.g.v. werken toegekend per 1-10-2022 aan mevr. Nederland heeft prioriteit op betalingen o.g.v. werkland. De betalingen vanuit Nederland zijn op uw verzoek gereserveerd.”

Hierop maakte op 24 april 2024 een terugvordering op voor de bedragen aan Vlaamse gezinsuitkeringen die onterecht werden toegekend vanaf 1 maart 2021. De terugvordering voor de betalingen voor de rechten tot februari 2021 was inmiddels verjaard.

Regelgeving

EU-verordening VO 883/2004

Artikel 67 - Gezinsleden die in een andere lidstaat wonen

(...)

Artikel 68 - Prioriteitsregels bij samenloop

(...)

Groeipakketdecreet van 27 april 2018

Artikel 92

(...)

Artikel 97

(...)

Besluiten van de Vlaamse regering

Besluit van de Vlaamse Regering aangaande de Rechten en Plichten van de Begunstigden van 13 juli 2018 – artikel 9/1

(...)

Standpunt

Wat betreft de startbedragen geboorte

Aangezien Nederland geen geboortepremie als gezinsbijslag kent is er geen samenloop volgens de EU-verordeningen en is er geen toepassing van artikel 23 van het Groeipakketdecreet (verschilbetaling) zodat de volledige startbedragen van het Groeipakket verschuldigd zijn.

Wat betreft de maandelijkse toelagen van het Groeipakket

Aangezien beide ouders in Nederland werken is conform de samenloopregels van de EU-verordeningen de Nederlandse gezinsbijslag bij voorrang verschuldigd en de Vlaamse bij verschil (artikel 67, artikel 68, 1, a en 1,b, en artikel 68, 2 VO 883/2004).

Aangezien Vlaanderen in de plaats van Nederland betaald heeft dient het bedrag waarop in Nederland recht bestaat te worden teruggevorderd (artikel 92 GPD).

Het feit dat Nederland het recht pas wil vaststellen conform hun interne wetgeving, zodat niet het gehele onterecht toegekende bedrag met Nederland kan worden geregulariseerd, leidt tot een terugvordering bij het gezin zelf. Nochtans komt het ons niet over als een correcte toepassing van de Europese regels ter zake. Artikel 68, 3, b van de VO 883/2004 stelt immers dat Nederland in dit geval de aanvraag in behandeling dient te nemen alsof het rechtstreeks bij de SVB was ingediend en de datum waarop de aanvraag bij is ingediend, dient te beschouwen als de datum waarop de aanvraag bij het SVB is ingediend. Met andere woorden, het SVB zou het recht op de Nederlandse gezinsbijslag moeten vaststellen met retroactieve werking vanaf de geboorte van het oudste kind, en niet pas vanaf 1 oktober 2022. Wij kunnen mevrouw enkel adviseren om het SVB in Nederland op deze Europese regelgeving te wijzen en haar rechten in Nederland te doen gelden.

Wat betreft de fout van de uitbetalingsactor

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de begunstigen een meldingsplicht hebben ten aanzien van hun uitbetalingsactor van het Groeipakket aangaande alle elementen die van belang zijn voor de vaststelling van het recht. Pas op 9 november 2023 antwoordde betrokkene op onze vraag dat beide ouders in Nederland werkzaam zijn. Dit is in feite een nalatigheid.

De dossiers van gezinnen die in Vlaanderen woonachtig zijn worden, ongeacht hun nationaliteit, niet aangemerkt als internationale dossiers, tenzij dit gegeven door betrokkenen werd gemeld. Artikel 8 van het Groeipakketdecreet stelt immers dat de verblijfplaats in Vlaanderen, gekoppeld aan het verblijfsrecht, de basis zijn voor het recht op Groeipakket van het kind, los van de beroepsbezigheden van de begunstigen. Beroepsgegevens worden bijgevolg niet bijgehouden in dergelijke dossiers. Het is immers zo dat overmatige inwinning van sociale gegevens van persoonlijke aard niet toegestaan is volgens de privacyregels. De uitbetalingsactor mag enkel die gegevens inwinnen die deze nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving in het specifieke dossier. Het was dus, tot aan de eerste melding van een tewerkstelling in het buitenland, de normale werkwijze van om geen rekening te houden met de loopbaan van betrokkenen voor de toekenning van het Groeipakket. Bijgevolg maakte geen fout op het ogenblik van de uitbetalingen van de toelagen die achteraf onterecht bleken te zijn.

..... concludeert bijgevolg dat de beslissing van 24 april 2024, om onterecht toegekende toelagen van het Groeipakket terug te vorderen gezien het prioritair recht in Nederland conform de Europese regelgeving, correct werd genomen.

Stukken

1. Telefonisch onderhoud 9.11.2023;
2. Gegevensuitwisseling met Nederland (EESSI);
3. Terugvordering.”

5. Beoordeling:

5.1. Betreffende het recht op de gezinsbijslagen in het kader van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels

5.1.1. Toepassing samenloopregeling en verschilbetaling

De Europese Verordening nr. 883/2004 vermeldt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop:

“1. Indien gedurende hetzelfde tijdvak en voor dezelfde gezinsleden in uitkeringen is voorzien op grond van de wetgeving van meer dan een lidstaat, zijn de volgende prioriteitsregels van toepassing:

a) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op verschillende gronden, is de volgorde van prioriteit de volgende: eerst de rechten verkregen op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, vervolgens de rechten verkregen op grond van een pensioen, en tenslotte de rechten op grond van de woonplaats;

b) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op dezelfde grond, wordt de volgorde van prioriteit vastgesteld op basis van de volgende subsidiaire criteria:

i) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst: de woonplaats van de kinderen, mits er dergelijke werkzaamheden worden verricht, en subsidiair, in voorkomend geval, het hoogste bedrag aan uitkeringen waarin de betrokken wetgevingen voorzien. In dat laatste geval worden de kosten van de uitkeringen verdeeld volgens in de toepassings-verordening bepaalde criteria;

ii) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van een pensioen: de woonplaats van de kinderen, mits op grond van deze wetgeving een pensioen moet worden uitgekeerd, en subsidiair, in voorkomend geval, het langste onder de betrokken wetgevingen vervulde tijdvak van verzekering of verblijf;

iii) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van de woonplaats: de woonplaats van de kinderen.

2. Bij samenloop van rechten worden de gezinsuitkeringen toegekend overeenkomstig de wetgeving die volgens lid 1 als prioritair is aangemerkt. De rechten op gezinsuitkeringen die verschuldigd zijn op grond van de andere betrokken wetgeving of wetgevingen, worden geschorst ter hoogte van het bedrag dat bij de wetgeving van de eerste lidstaat is vastgesteld en, zo nodig, wordt het deel dat dit bedrag overschrijdt uitbetaald in de vorm van een aanvullende toeslag. Als het recht op de uitkering in kwestie alleen gebaseerd is op de woonplaats, hoeft deze aanvullende toeslag echter niet te worden uitgekeerd voor kinderen die in een andere lidstaat wonen.

3. Indien er uit hoofde van artikel 67 een aanvraag om gezinsuitkeringen wordt ingediend bij het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving toepasselijk is, maar niet op grond van het prioritair recht overeenkomstig de leden 1 en 2.

a) zendt dat orgaan de aanvraag onverwijld door naar het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is; het stelt de betrokkene daarvan in kennis en betaalt, onverminderd de bepalingen van de toepassingsverordening betreffende de voorlopige toekenning van uitkeringen, zo nodig, de in lid 2 genoemde aanvullende toeslaguit;

b) neemt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is, de aanvraag in behandeling alsof het rechtstreeks bij dat orgaan was ingediend; de datum waarop de aanvraag bij het eerste orgaan is ingediend, wordt beschouwd als de datum waarop de aanvraag bij het prioritaire orgaan is ingediend.”

5.1.2. Administratieve instructies binnen de sector gezinsbijslagen

Binnen het Vlaamse Groeipakket regelt de [Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022 - Internationaal - Europese verordeningen | GPedia \(groeipakket.be\)](#) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) het toepassingsgebied, de samenloop en verschilbetaling inzake de Vlaamse gezinsbijslagen op basis van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 en 987/2009:

“(…)

3.3. Materieel toepassingsgebied van VO 833/2004

VO 883/2004 is van toepassing op de gezinsbijslag zoals voorzien in de verschillende lidstaten.

Gezien de verschillende lidstaten een andere invulling geven aan het begrip 'gezinsbijslag' wordt via een begripsomschrijving in de Verordening zelf uitgemaakt welke uitkeringen voor de toepassing in aanmerking dienen genomen te worden.

Artikel 1, z), van titel I van VO 883/2004 omschrijft het begrip "gezinsbijslag" als "alle verstrekkingen en uitkeringen ter tegemoetkoming van de gezinslasten, met uitzondering van voorschotten op onderhoudsbijdragen en de in bijlage I vermelde bijzondere uitkeringen bij geboorte en adoptie".

Voor het Groeipakket betekent dit naast de eigenlijke basisbijslag ook alle andere toeslagen die als gezinsbijslag worden gekwalificeerd (de sociale toeslagen, de zorgtoeslagen en de universele participatietoeslag) hieronder vallen.

De selectieve participatietoeslag en de andere toelagen (kinderopvangtoeslag en kleutertoeslag) vallen niet onder het materieel toepassingsgebied van de socialezekerheidsverordeningen.

Via deze link kan men per lidstaat de lijst raadplegen van de uitkeringen die deze lidstaat zelf als gezinsbijslag definieert, en dus in rekening moeten worden gebracht bij het bepalen van een verschilbetaling: <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=868&intPagelId=2285&langId=en>

(...)

3.5.3. Samenloopregeling

VO 883/2004 brengt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop bijeen.

Artikel 68, 1., VO 883/2004 bepaalt dat wanneer er voor eenzelfde gezinslid/kind gedurende hetzelfde tijdvak meerdere uitkeringen worden voorzien op grond van de wetgeving van meer dan één lidstaat, de voorrang als volgt wordt toegekend:

a) wanneer het rechten betreft die verschuldigd zijn op verschillende gronden:

- vooreerst: het recht verkregen op grond van werkzaamheden (al dan niet in loondienst);
- dan: het recht verkregen op grond van pensioenen (invaliditeitsuitkeringen en rentes);
- en tenslotte: het recht verkregen op grond van de woonplaats van de kinderen.

b) Wanneer het rechten betreft die verschuldigd zijn op dezelfde gronden:

1. Gaat het om rechten op grond van werkzaamheden (al dan niet in loondienst):

- het recht van de woonplaats van de kinderen, wanneer er dergelijke werkzaamheden worden verricht;
- wanneer de volgorde van prioriteit niet aan de hand van de woonplaats van de kinderen kan worden vastgesteld, wordt de betaling van de bijlagen verdeeld volgens het principe dat de instelling van de lidstaat waarvan de wetgeving het hoogste bedrag aan gezinsbijslag voorziet, dit volledige bedrag toekent aan de betrokkenen en de instelling van de andere

lidstaat de helft van dit bedrag terugstort, binnen de begrenzing van het bedrag voorzien door zijn eigen wetgeving (artikel 58 van de toepassingsverordening).

2. Rechten op grond van een pensioen (invaliditeitsuitkering of rente):

- de woonplaats van de kinderen, mits er op grond van die wetgeving een pensioen wordt toegekend;*
- de lidstaat waar het langste tijdvak van verzekering of verblijf heeft plaatsgevonden.*

3. Rechten op grond van de woonplaats: het recht van de plaats waar de kinderen plegen te wonen.

Rechten die worden toegekend op basis van woonplaats (derde kolom in de bijlage bij het SWA van 17 september 2017) zijn rechten verkregen op grond van artikelen 55, 56quinquies, 56sexies, 56septies, 56novies, 2°, 56decies, 56duodecies en 102 van de AKBW.

(...)

Artikel 68. 2. VO 883/2004 voorziet dat de prioritair aangewezen lidstaat zijn volledige bedrag betaalt en de rechten op grond van de regeling van de andere lidstaat aanvullend op dit bedrag worden toegekend.

(...).”

5.1.3. Toepassing van voormelde principes op het voorliggende verzoek

In casu wonen verzoekster en haar partner, de heer, in Vlaanderen. Verwerende partij is bij de geboorte van (°..... 2020) overgegaan tot de toekenning van het startbedrag geboorte voor dit kind, evenals van de gezinsbijslag vanaf 2020.

Naar aanleiding van de aanvraag startbedrag geboorte voor het tweede kind, (°..... 2024) is bij een telefonisch onderhoud d.d. 9 november 2023 tussen verzoekster en verwerende partij aan het licht gekomen dat verzoekster en de heer beiden steeds in Nederland waren tewerkgesteld.

Gezien er geen betwisting over bestaat dat beide ouders tijdens de periode van toekenning van het Groeipakket vanaf 1 februari 2020 beiden in Nederland waren tewerkgesteld, stelt de Geschillencommissie vast dat de verwerende partij op grond van de voormelde artikelen 67 en 68 VO 883/2004 correct heeft vastgesteld dat Nederland steeds bij voorrang bevoegd was voor de betaling van de gezinsbijslagen en er slechts aanvullend Groeipakket kon worden toegekend.

Gezien de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank slechts effectief tot de toekenning van Nederlandse gezinsbijslag is overgegaan voor de periode met ingang van 1 oktober 2022 kon de in de plaats van Nederland toegekende gezinsbijslag voor voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 september 2022 niet via de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank worden gerecupereerd zodat het onverschuldigde Groeipakket enkel rechtstreeks ten aanzien van verzoekster kan worden teruggevorderd.

Gezien er voor de betalingen voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 28 februari 2021 reeds verjaring was ingetreden in toepassing van de bepalingen van artikel 97 Groeipakketdecreet, werd de terugvordering door verwerende partij ten aanzien van verzoekster beperkt tot de periode van 1 maart 2021 tot en met 30 september 2022 ten bedrage van in totaal € 1.458,27.

Op zich betwist verzoekster niet dat er voor deze periode enkel aanvullend op de Nederlandse gezinsbijslag nog gezinsbijslag in het Groeipakket kan worden toegekend, maar is zij erover verbolgen dat de schuld volgens haar is ontstaan doordat verwerende partij en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank in gebreke zijn gebleven.

5.2. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoekschrift dat de verzoekster meent dat er sprake is van een fout in hoofde van de verwerende partij. De Geschillencommissie onderzoekt daarom hierna de opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag.

- **Algemene principes**
 - **Burgerlijk Wetboek en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:**

Conform de bepalingen van artikel 1376 oud BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

De bepalingen van artikel 5.133 en art. 5.134 nieuw BW³ luiden als volgt:

“Art. 5.133. Definitie Er is onverschuldigde betaling, indien de betaling is verricht: 1° zonder schuld; 2° door de schuldenaar ten gunste van een persoon die geen schuldeiser was; of 3° door een andere persoon dan de schuldenaar ten gunste van de schuldeiser, voor zover de betaling per vergissing of onder dwang werd verricht.”

Art. 5.134. Restitutieverbintenis Diegene die een onverschuldigde betaling heeft ontvangen, is verplicht ze terug te geven overeenkomstig de artikelen 5.115 tot 5.122.”

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- **Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet:**

De bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

”Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

”Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing.

Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de uitbetalingsactor in casu:

In haar verzoek d.d. 29 april 2024 stelt verzoekster dienaangaande wat volgt:

”In November 2023 heb ik zelf contact opgezocht met ivm een uitbetaling van ons start bedrag. Per toeval kwam er in het gesprek ter sprake dat mijn man en ik beide werkzaam zijn in Holland. De werkneemster gaf toen aan dat SVB de eerste uitbetaler moest zijn.

Noch is deze vraag aan ons gesteld bij het aanvragen van het kindergeld toen in 2020 geboren is vanuit Ik wil graag benadrukken dat ik van mening ben dat nalatig is geweest door niet de juiste informatie te vragen of te verstrekken. Het is zeer frustrerend dat als ik nooit zelf had gebeld, de fout nooit ontdekt zou zijn en ik niet met deze factuur geconfronteerd zou worden.

Wij hebben dit zonder ooit geïnformeerd te zijn automatisch ontvangen direct na de geboorte van in 2020.

Dit is een te kort schieting van beide partijen, en SVB. Waar wij als gezin nu de dupe van zijn.

Alle uitbetalingen vanuit december zijn ook direct stopgezet. Er is een geschil al betaald van €953,32. Zie bijlage twee. Ik vind dit persoonlijk al een heel groot bedrag wat wij als gezin moeten mislopen, aangezien kinderen in deze tijd veel geldkosten. Ik zou graag het bedrag van €1458,27 kwijtschelden. Dat dit een verjaarde zaak is, is noch onze schuld niet”

De verwerende partij verwijst bij e-mail d.d. 27 juni 2024 gericht aan de Geschillencommissie naar de meldingsplicht van begunstigten ten aanzien van hun uitbetalingsactor en dat verzoekster niet vóór 9 november 2023 heeft gemeld dat zij en haar partner beiden in Nederland waren tewerkgesteld:

“Naar aanleiding van de aanvraag startbedrag geboorte voor het tweede kind nam betrokkene telefonisch contact op met op 9 november 2023. Op de vraag welke de beroepsbezigheden waren wat het antwoord dat beide ouders in Nederland tewerkgesteld zijn.

Daarop nam de consulent van dezelfde dag contact op het SVB in Nederland via de elektronische gegevensuitwisseling (EESSI-RINA). Na de nodige correspondentie over en weer was de conclusie dat Nederland in feite bij voorrang bevoegd was vanaf de geboorte van het eerste kind maar dat zij het recht pas vaststellen vanaf 1 oktober 2022 conform de Nederlandse wetgeving. Dit werd in het bericht als volgt geformuleerd door het SVB: “Mevr. woont met gezin in België. Zowel Mevr. als partner werken in NL. Wij werken met een andere terugwerkende kracht periode dus wij hebben het recht op gezinsbijslag o.g.v. werken toegekend per 1-10-2022 aan mevr. Nederland heeft prioriteit op betalingen o.g.v. werkland. De betalingen vanuit Nederland zijn op uw verzoek gereserveerd.”

Hierop maakte op 24 april 2024 een terugvordering op voor de bedragen aan Vlaamse gezinsuitkeringen die onterecht werden toegekend vanaf 1 maart 2021. De terugvordering voor de betalingen voor de rechten tot februari 2021 was inmiddels verjaard.

(...)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de begunstigten een meldingsplicht hebben ten aanzien van hun uitbetalingsactor van het Groeipakket aangaande alle elementen die van belang zijn voor de vaststelling van het recht. Pas op 9 november 2023 antwoordde betrokkene op onze vraag dat beide ouders in Nederland werkzaam zijn. Dit is in feite een nalatigheid.

De dossiers van gezinnen die in Vlaanderen woonachtig zijn worden, ongeacht hun nationaliteit, niet aangemerkt als internationale dossiers, tenzij dit gegeven door betrokkenen werd gemeld. Artikel 8 van het Groeipakketdecreet stelt immers dat de verblijfplaats in Vlaanderen, gekoppeld aan het verblijfsrecht, de basis zijn voor het recht op Groeipakket van het kind, los van de beroepsbezigheden van de begunstigten. Beroepsgegevens worden bijgevolg niet bijgehouden in dergelijke dossiers. Het is immers zo dat overmatige inwinning van sociale gegevens van persoonlijke aard niet toegestaan is volgens de privacyregels. De uitbetalingsactor mag enkel die gegevens inwinnen die deze nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving in het specifieke dossier. Het was dus, tot aan de eerste melding van een tewerkstelling in het buitenland, de normale werkwijze van om geen rekening te houden met de loopbaan van betrokkenen voor de toekenning van het Groeipakket.

Bijgevolg maakte geen fout op het ogenblik van de uitbetalingen van de toelagen die achteraf onterecht bleken te zijn.

..... concludeert bijgevolg dat de beslissing van 24 april 2024, om onterecht toegekende toelagen van het Groeipakket terug te vorderen gezien het prioritair recht in Nederland conform de Europese regelgeving, correct werd genomen.”

De Geschillencommissie stelt vast dat verwerende partij onmiddellijk het nodige heeft gedaan (bevraging Nederlandse Sociale Verzekeringsbank en in de mate van het mogelijke de onderlinge verrekening tussen verwerende partij en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank) om het dossier te regulariseren van zodra zij op de hoogte werd gesteld van de tewerkstelling van verzoekster en haar partner in Nederland.

De Geschillencommissie meent dan ook dat geen van de onverschuldigde betalingen het gevolg zijn van een fout in hoofde van de verwerende partij. In de mate dat er geen fout kan vastgesteld worden, dient de vraag niet te worden onderzocht of verzoekster zich er al dan niet rekenschap kon van geven dat zij geen recht had op de Belgische gezinsbijslag en dient te worden vastgesteld dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu geen toepassing kan vinden.

Het feit dat de onverschuldigde betalingen voor de periode van 1 maart 2021 tot en met 30 september 2022 van verzoekster zelf dienen te worden teruggevorderd, is wel het gevolg van het feit dat de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank de betalingen slechts met beperkte terugwerkende kracht heeft aangevat, nl. slechts vanaf 1 oktober 2022, hetgeen het gevolg zou zijn van de bepalingen in de Nederlandse regelgeving aangaande verjaringstermijnen.

Daar waar verwerende partij bij e-mail d.d. 27 juni 2024 haar bedenkingen aangaande de door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank weerhouden ingangsdatum heeft geuit verwijzend naar de bepalingen van artikel 68, 3, b) van de Europese Verordening nr. 883/2004 (cf. supra: *“Indien er uit hoofde van artikel 67 een aanvraag om gezinsuitkeringen wordt ingediend bij het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving toepasselijk is, maar niet op grond van het prioritair recht overeenkomstig de leden 1 en 2, neemt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is, de aanvraag in behandeling alsof het rechtstreeks bij dat orgaan was ingediend; de datum waarop de aanvraag bij het eerste orgaan is ingediend, wordt beschouwd als de datum waarop de aanvraag bij het prioritaire orgaan is ingediend.”*), dient de Geschillencommissie vast te stellen dat zij niet bevoegd is zich uit te spreken over de correctheid van de beslissing van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank en dat verzoekster desgewenst een eventueel beroep tegen die beslissing bij de bevoegde Nederlandse instanties kan overwegen.

5.3. Afzien van terugvordering / Afbetalingsplan

Verzoekster wijst er in haar verzoek d.d. 29 april 2024 ook op dat zij niet in staat is in één keer aan de volledige schuld ten aanzien van verwerende partij te voldoen:

“Als dit niet het geval is kunnen wij helaas het bedrag niet betalen en zal dit in termijnen moeten. Mijn voorstel zou dan zijn ipv van het ontvangen van het toekomstige kindergeld in te houden tot afbetaling van onze schuld.

Ik verzoek u vriendelijk om deze kwestie serieus te nemen en passende maatregelen te nemen om dit probleem op te lossen. Ik hoop op een spoedige en bevredigende oplossing.”

De bepalingen van artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet stellen dat:

“De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;

2° als het terug te vorderen bedrag gering is;

3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.”

Artikel 13 van het BVR Rechten en plichten begunstigden² (versie toepasselijk vanaf 25 maart 2022) bepaalt in uitvoering van artikel 103, §2 Groeipakketdecreet:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1. te goeder trouw zijn;*
- 2. zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.

De financiële situatie, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

Als de bestaansmiddelen van de schuldenaar en van een eventuele echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt opgeteld zijn, wordt een forfaitaire vermindering toegekend voor de echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt. Het bedrag wordt vergeleken met de minimumgrens van 1128 euro en een maximumgrens die gelijk is aan de minimumgrens van 1128 euro vermenigvuldigd met 1,5. Bevindt de schuldenaar zich onder de minimumgrens dan wordt afgezien van terugvordering. Bevindt de schuldenaar zich boven de maximumgrens dan is afzien van de terugvordering niet mogelijk. Tussen die twee grenzen kan gradueel afgezien worden van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. De minister stelt de tussenliggende grenzen vast alsook de graduele terugvordering die op deze basis mogelijk is.

² Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, BS 07.09.2018 (hierna BVR Rechten en plichten begunstigden genoemd).

Als bestaansmiddelen, zoals vermeld in het vijfde lid, worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen.

De forfaitaire vermindering uit het zesde lid bedraagt 224 euro en wordt geïndexeerd conform artikel 4, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018.

De minister bepaalt op welke wijze de bestaansmiddelen gecontroleerd worden om een onzekere financiële situatie als vermeld in het tweede lid, 2°, vast te stellen.

In het vijfde lid wordt feitelijk gezin gebruikt zoals beschreven in artikel 1, 2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.”

In het ministerieel besluit van 13 maart 2019³ tot uitvoering van voormeld BVR Rechten en plichten begunstigten, worden de nadere regels over het afzien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen bepaald in de artikelen 4 en 5.

Artikel 4 bepaalt:

“Het agentschap berekent, conform de bepalingen in het tweede en derde lid, de tussenliggende grenzen, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het besluit van 13 juli 2018 die het mogelijk maken om ten belope van 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 en 90 procent af te zien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling.

Eerst wordt het verschil tussen de maximum- en de minimumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het besluit van 13 juli 2018, bepaald. Daarna wordt dat verschil gedeeld door negen. Het resultaat van de berekening, vermeld in het tweede lid, wordt bij de minimumgrens opgeteld om tot de grens te komen waarop voor 10% van de terugvordering kan afgezien worden. Vervolgens wordt die grens verhoogd met het resultaat, berekend conform het tweede lid, om tot de grens te komen waarop voor 20% van de terugvordering kan afgezien worden. Het agentschap zet deze werkwijze verder tot alle grenzen vermeld in het eerste lid zijn berekend.”

Artikel 5 bepaalt:

“Als de uitbetalingsactor bij ontvangst van een verzoek om van de terugvordering af te zien, een ontvangstbewijs naar de begunstigde stuurt conform artikel 13, eerste lid, van het besluit van 13 juli 2018, voegt hij daarbij een formulier waarop de schuldenaar zijn gezinsinkomen kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan voegen.

Op basis van de gegevens op het formulier, vermeld in het eerste lid, beslist de uitbetalingsactor conform artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet.

³ Ministerieel besluit d.d. 13 maart 2019 tot uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, BS 07.06.2019.

Als de bestaansmiddelen die de schuldenaar in het formulier opgeeft, minder bedragen dan de maximumgrens; vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, worden de bestaansmiddelen van de schuldenaar gecontroleerd door een gezinsinspecteur tijdens een huisbezoek. Die kan dan het duurzame karakter van de onzekere financiële situatie, vermeld in artikel 13, tweede lid, 2°, van het voormelde besluit, vaststellen.

Als de bestaansmiddelen daarentegen de maximumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het voormelde besluit overschrijden, is er geen huisbezoek nodig om de bestaansmiddelen te controleren.

Het agentschap kan praktische en technische richtlijnen uitwerken voor de huisbezoeken waarbij de bestaansmiddelen gecontroleerd worden.”

Intussen⁴ werd er een nieuwe invulling gegeven aan de begripsinvulling van de voorwaarde dat de schuldenaar ‘te goeder trouw’ dient te zijn om af te kunnen zien van de terugvordering van de schuld. Met name werd een artikel 3/1 toegevoegd in voormeld MB waarbij de vaststelling van de goede trouw wordt gedaan op basis van drie categorieën van behartenswaardigheid:

“§1. De goede trouw, vermeld in artikel 13, tweede lid, 1°, van het besluit van 13 juli 2018, wordt vastgesteld door de uitbetalingsactor.

Als het onverschuldigd betaalde bedrag hoger dan 1.000 euro is, legt de uitbetalingsactor de vraag tot vaststelling van de goede trouw voor aan het agentschap voor bindend advies. Het agentschap richt daarvoor een commissie op.

De procedure voor de vaststelling van de goede trouw wordt bepaald door het agentschap.

§2. De vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 1, wordt gedaan op basis van een van de volgende categorieën van behartenswaardigheid:

1° handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien;

2° de personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbend of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige gezondheidstoestand;

3° externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengt aan de begunstigde.

In het eerste lid wordt verstaan onder feitelijk gezin: het feitelijk gezin, vermeld in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag en artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

⁴ Namelijk bij ministerieel besluit van 4 november 2022 tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, wat betreft de vaststelling van de goede trouw (BS 13.12.2022).

§3. Het agentschap stelt jaarlijks het inhoudelijke verslag op over de vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 2, dat minstens rapporteert over het aantal gevallen en het overeenstemmende budget en brengt dat ter kennis van zijn raad van bestuur en van de bevoegde minister.”

Gezien het onderzoek naar voormelde voorwaarden in eerste instantie behoort tot de bevoegdheid van verwerende partij, kan verzoekster steeds een aanvraag om af te zien van terugvordering bij verwerende partij indienen voor zover verzoekster meent dat zij aan de voormelde voorwaarden zou kunnen voldoen.

6. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van verzoekster ontvankelijk doch **ongegrond** is. De Geschillencommissie besluit dat de verwerende partij op grond van de voormelde artikelen 67 en 68 VO 883/2004 correct heeft vastgesteld dat Nederland bij voorrang bevoegd is voor de betaling van de gezinsbijslagen vanaf de tewerkstelling van de verzoekster in Nederland en er slechts aanvullend op de Nederlandse gezinsbijslag Groeipakket kan worden toegekend voor en

De Geschillencommissie bevestigt verder de betwiste beslissing van verwerende partij d.d. 24 april 2024 waarbij ten aanzien van verzoekster werd overgegaan tot terugvordering van de in de plaats van Nederland toegekende gezinsbijslag voor voor de periode van 1 maart 2021 tot en met 30 september 2022 ten bedrage van in totaal € 1.458,27 gelet op het feit dat dit bedrag niet onderling met de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank blijkt te kunnen worden verrekend en het feit dat deze onverschuldigde betalingen niet het gevolg blijken te zijn van een fout van verwerende partij zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet geen toepassing kan vinden.

Verzoekster kan steeds een aanvraag om af te zien van terugvordering indienen bij verwerende partij indien zij meent dat zij aan de voorwaarden zou kunnen voldoen.

Aldus uitgesproken te Brussel op **23 augustus 2024**.

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en de heer Maarten Vankeersbilck (KidsLife), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens